

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 (Γ)

¹ Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

¹ Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν· ἦτο δὲ ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε ἀκίνητο καὶ ξηρὸ τὸ χέρι τοῦ.

² καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

² Καὶ κατεσκόπευαν αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι με μεγάλην προσοχὴν, εἰὰν θὰ τον θεραπεύσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, δια νὰ ἔχουν ἀφορμὴν νὰ το κατηγορήσωσιν.

³ καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγειρε εἰς τὸ μέσον.

³ Λεγει δε στον ἄνθρωπον με το ξηρὸ χέρι· “σῆκω καὶ στάσου στο μέσον”.

⁴ καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.

⁴ Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· “ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ Σαββατον νὰ κάμῃ κανεὶς το καλόν ἢ νὰ κάμῃ το κακόν; Νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον ποὺ κινδυνεύει ἢ νὰ τον ἀφήσῃ ἀβοήθητον καὶ ἔτσι νὰ γίνῃ ἀφορμὴ τοῦ θανάτου τοῦ;”
Εκεῖνοι δε εἰσιωπούσαν.

⁵ καὶ περιβλεψάμενος αὐτούς μετ’ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

⁵ Καὶ ἀφοῦ περιέφερε γύρω εἰς αὐτούς με ὀργὴν τὸ βλέμμα τοῦ, ἐνῶ συγχρόνως τοὺς ἐλυπεῖτο εἰλικρινῶς δια τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας των, λέγει στον ἄνθρωπον· “ἀπλωσε τὸ χέρι σου”. Καὶ ἀμέσως ἐκεῖνος το ἀπλωσε καὶ ἐγινε πάλιν γερό το χέρι τοῦ, ὅπως το ἄλλο.

⁶ καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν

⁶ Καὶ ἀφοῦ ἐβγήκαν οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἔκαμαν ἀμέσως συμβούλιον μαζὴ με ἐκείνους, ποὺ

συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

ἀνήκαν στο κόμμα του Ηρώδου, και συνεσκέφθησαν, πως να εξοντώσουν τον Ιησούν.

⁷ Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ,

⁷ Και ο Ιησούς ανεχώρησε μαζί με τους μαθητάς του προς την θάλασσαν. Και πολύ πλῆθος από την περιοχή της Γαλιλαίας τον ηκολούθησεν.

⁸ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

⁸ Ακόμη δε και από την Ιουδαίαν και από τα Ιεροσόλυμα και από την Ιδουμαίαν και από τας περιοχάς, που ἦσαν πέρα από τον Ιορδάνην, ὅπως ἐπίσης και αυτοί που κατοικοῦσαν τα περίχωρα της Τυρου και της Σιδώνος, πλῆθος πολὺ που εἶχαν ακούσει τα θαύματα, τα οποία ἔκανε, ἦλθαν προς αὐτόν.

⁹ καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν·

⁹ Και εἶπε στους μαθητάς του να παραμένῃ ἐκεῖ δι' αὐτόν ἕνα πλοιάριον, ὥστε να μπαίνει εἰς αὐτό, ὅταν η συρροή του λαοῦ εἶναι μεγάλη, δια να μὴ τον πιέζουν και τον συνθλίβουν τα πλῆθη.

¹⁰ πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας·

¹⁰ Εμαζεύετο δε τόσο πλῆθος, διότι πολλοὺς εθεράπευσε, ὥστε να πίπτουν ἐπάνω του ὅσοι εβασανίζοντο ἀπὸ ἀσθενείας, δια να τον εγγίσουν και πάρουν την θεραπείαν.

¹¹ καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν, προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι Σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

¹¹ Και τα πονηρά και ἀκάθαρτα δαιμόνια, ὅταν τον ἀντίκρυζαν ἐπιπταν με τρόμον εἰς τα πόδια του, ἐφώναζαν δυνατά και ἔλεγον ὅτι “συ εἶσαι ο υἱὸς του Θεοῦ”.

12 καὶ πολλὰ ἐπέτιμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὧσι μετ' αὐτοῦ καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν

15 καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια·

16 καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον,

17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς·

18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον

12 Και τα επέπληττε αυστηρώς και τα διέτασσε να μη φανερώσουν ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Δεν εἶχε καμμίαν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν τῶν πονηρῶν δαιμονίων (τα ὁποῖα ἄλωστε υπέκρυπταν πάντοτε και κάποιον δόλιον σκοπὸν).

13 Και ανεβαίνει ἐπάνω στο ὄρος, προσκαλεῖ δε ἐκεῖ ἐκείνους τοὺς ὁποίους αὐτός ἠθέλε και ἦλθαν πρὸς αὐτόν.

14 Και ἐξέλεξε δώδεκα, δια να εἶναι μαζὴ του και δια να τοὺς στέλλῃ να κηρύττουν

15 και να ἔχουν ἐξουσίαν, ὥστε να θεραπεύουν τὰς ἀσθενείας και να ἐκδιώκουν τὰ δαιμόνια.

16 Και ἔβαλε νέον ὄνομα στον Σίμονα, το ὄνομα Πέτρος.

17 Και ἐξέλεξε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου και τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· και ἔβαλε εἰς αὐτοὺς νέα ὀνόματα Βοαναργές, που σημαίνει υἱοὶ βροντῆς (και τούτο δια τὸν ὀρμητικὸν χαρακτῆρα τῶν, που παρουσίαζαν ἐνίοτε).

18 Εξέλεξε ἀκόμη και τὸν Ἀνδρέαν και τὸν Φίλιππον και τὸν Βαρθολομαῖον και τὸν Ματθαῖον και τὸν Θωμᾶν, και τὸν Ἰάκωβον, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, και τὸν Κανανίτην, δηλαδή τὸν Ζηλωτήν.

καὶ Σίμωνα τὸν
Κανανίτην

¹⁹ καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.

²⁰ Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν.

²¹ καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.

²² καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

²³ καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

¹⁹ Και τον Ιούδαν τον Ισκαριώτην, ο οποίος και τον παρέδωκε αργότερα στους εχθρούς του.

²⁰ Και ἔρχονται εἰς κάποιο σπίτι της Καπερναούμ. Και συγκεντρώνεται πάλιν εκεί λαός πολὺς, ὥστε να μη μποροῦν και να μη ευρίσκουν ευκαιρίαν οὔτε ψωμί να φάγουν.

²¹ Όταν δε ἤκουσαν αὐτάς τας υπερβολάς στο ἔργον οἱ ιδικοί του, δηλαδή οἱ θεωρούμενοι ὡς ἀδελφοί του (οἱ ὁποῖοι και δεν εἶχαν πιστεύσει εἰς αὐτόν), ἐξῆλθον δια να τον πιάσουν και τον περιορίσουν στο σπίτι, διότι ἐνόμιζαν ὅτι ἡ τόση υπερβολικὴ προσήλωσις και ἀπασχόλησις στο ἔργον του εἶναι ἀποτέλεσμα ψυχικῆς διεγέρσεως, και ἔλεγον ὅτι ἐβγήκεν ἀπὸ τον εἰσὸν του.

²² Και οἱ γραμματεῖς, που εἶχαν ἔλθει ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ, ἔλεγον ὅτι ἔχει μέσα του τον βελζεβούλ και ὅτι διώχνει τα δαιμόνια με την συνεργασίαν του ἀρχοντος των δαιμονίων.

²³ Και ἀφού ἐπροσκάλεσεν αὐτούς ο Ἰησοῦς, τους ἔλεγε με παραβολάς· “πὼς εἶναι δυνατόν ἕνας σατανᾶς να διώχνη ἄλλον σατανᾶν;

24 καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη· *24* Εἰάν ἓνα βασίλειον χωρισθῆ εἰς ἐχθρικάς παρατάξεις ἀλληλοπολεμουμένας, δὲν εἶναι δυνατόν να σταθῆ και να ζήση αὐτό το βασίλειον.

25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. *25* Και εἰάν εἰς μίαν οικογένειαν διαιρεθοῦν τα μέλη μεταξύ των και πολεμοῦν το ἓνα το ἄλλο, δὲν εἶναι δυνατόν να σταθῆ και να ζήση η οικογένεια ἐκείνη.

26 καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν και μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει. *26* Και εἰάν ο σατανᾶς επανεστάτησε ἐναντίον του εαυτοῦ του, δηλαδή ἐναντίον των οργάνων του και της ἐξουσίας του και ἔχει χωρισθῆ εἰς κόμματα, που ἀλληλοπολεμοῦνται, δὲν ἠμπορεῖ να σταθῆ, ἀλλὰ παίρνει τέλος το κράτος του.

27 οὐδεὶς δύναται τὰ σκεῦη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆση, και τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. *27* Κανεῖς, εἰάν εἰσέλθῃ στο σπίτι του ἰσχυροῦ οικοδεσπότη, δὲν ἠμπορεῖ να ἀρπάξῃ τα ἐπιπλα και τα σκεῦη, εἰάν πρῶτον δὲν δέσῃ αὐτὸν τον ἰσχυρὸν και τότε θα διαρπάσῃ το σπίτι του. (Και ἐγὼ δὲν θα ἠμπορούσα να ἐλευθερώσω ἀπὸ τα χέρια του σατανᾶ τους δαιμονιζομένους, εἰάν πρῶτον δὲν ἐνικούσα και δὲν ἔδενά τον σατανάν).

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα και αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν· *28* Ἀληθινά σας λέγω ὅτι θα συγχωρηθοῦν στους υἱούς των ἀνθρώπων ὅλα τα ἀμαρτήματα και ὅλαι αἱ βλασφημίαι, ὅσας τυχόν ἠθέλον ἐκστομίσει.

29 ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν *29* Εκείνος ὅμως που ἀπὸ κακότητα ψυχῆς θα βλασφημήσῃ στο Ἅγιον Πνεῦμα (δηλαδή θα ἀποδώσῃ τας φανερὰς και λυτρωτικὰς ἐνεργείας του

αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως·

Αγίου Πνεύματος στον διάβολον) αυτός δεν έχει άφεσιν στους αιώνας των αιώνων, αλλά είναι ένοχος αιωνίας καταδίκης”.

³⁰ ὅτι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

³⁰ Εἶπε δε αὐτά ο Ἰησοῦς, διότι ἐκείνοι τον συκοφαντούσαν ὅτι ἔχει ἀκάθαρτον πνεῦμα.

³¹ ἔρχονται οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν.

³¹ Ερχονται τότε η μητέρα του και αυτοί που ενομίζοντο αδελφοί του και αφού εστάθησαν έξω από το σπίτι, έστειλαν προς αὐτόν και τον εφώναζαν να βγη.

³² καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

³² Εκάθητο δε γύρω του πολὺς λαός· εἶπον δε εις αὐτόν· “ιδού η μητέρα σου και οι αδελφοί σου σε ζητούν έξω”.

³³ καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· Τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

³³ Και απάντησε εις αυτούς λέγων· “ποιά είναι η μητέρα μου η ποίοι είναι οι αδελφοί μου;”

³⁴ καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·

³⁴ Και αφού περιέφερε ολόγυρα τα μάτια του εις εκείνους που εκάθηντο γύρω του, εἶπε· “ιδού η μητέρα μου και οι αδελφοί μου.

³⁵ ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.

³⁵ Διότι ἐκεῖνος, ο οποίος θα εφαρμόσῃ τὸ θέλημα του Θεοῦ, αὐτός είναι ἀδελφός μου και ἀδελφή μου και μητέρα μου”.